

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma 20., v Ameriko 80 Din. Cena Marijnoga Lista na celo leto je: doma 10 Din., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M. List vsaki mesec. Naročniki M. Lista dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno, letos za 5 Din. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravništvo Novin v Črensovcu, Prekm.

„Vredništvo i opravništvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanos v Črensovcih.

Oglasi, (inserati) se tudi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din., više od vsake reči pol dinara. Med tekstem je cena oglasov cm² dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 1/4, 1/2 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača opravništvo „NOVIN“.

Slovenskoj mladini.

Šesto leto že živimo Slovenci v novoj, narodnoj državi. Nebrojno življenjskih pitanj je odprt h pred nami. Spremenole so se ne samo naše državne razmere, nego tudi kulturne, verskvene i družabne prilike so postanole inačiče. Samo zvünešnja vučenošt dvajstoga stoletja se je ne obnesla. Vse išče nove poti, kak naj dosegnemo zbogšanje položaja. Zato se kaže na vsej krajej človečega delovanja preosnavljanje, novo življenje, novo delo. Vse kaže, da stojimo pri začetki novih časov, ki odločijo za dugo naprej srečo ali nesrečo narodov.

Kama se napoti to razvijanje, bo odvisno v velikoj meri od mladine. Z osvedočenjom, da je v mladini bodočnost, pozavlammo vso slovensko mladino na

mladinskiva dneva v Maribor,

Za dekle 9. i 10. avgusta 1924 — Za dečke 23. i 24. avgusta 1924.

V tej dnevaj bomo zabijali fundament za bodočnost, preglednemo v narodovo minolost, natenko premislimo, ka terja od nas zdajšnje razmere, poglednemo pa tudi mladinskem vüpanjom na delo, štero nas čaka.

Vsaki vekši napredek narodov se opira na moč tistoga mišljenja, štero v sebi nosimo. Zato se potrudimo, da združimo vse verske, prosvetne, narodne i obče človečanske vrednote našega ljudstva v edno živo enoto, štera bo edna vodilna, velka vküpnna miseo prerojenoga i slobodnoga slovenskoga naroda.

Ar je vera glavna miselna moč naše slovenske kulture, zato bomo mladino prenovili v verskom duhi. V veri so neizčrpive vretine za duševno i telovno zdravje našega ljudstva, katoličanstvo je bistveni deo slovenske narodne izobrazbe. Zato obnovitev katoličanske misli v narodi telko zadene kak obnovitev naše slovenske narodne kulture. Zato je samo ob sebi verska miseo glavni deo našega programa. Z ednim ž njov pa ščemo podignoti tudi narodove kulturne, družabne i verskvene moči.

V tom zapopadki si postavimo plan za verski prerod posamičnoga človeka i cele družbe, za prosvetno podignjenje ljudstva i države. Znajoč pa, da vsaka preobrazba človeče družbe izvira iz obnovlenoga družinskoga življenja, zato posvetimo vso skrb obnovitvi družin. V krščanskem družinskem življenji poiščemo klince tiste, denešnjim človečim srcam tak jako potrebne krščanske ljubezni, štera edina more omiliti ostročo vsej lagojih verstvenih i družabnih nasprotnosti našega časa. Natenko moramo premisliti pitanje mladinske vzgoje i prosvete. Kelko de mogoče, moramo tudi priti na očivesno v čem i kak naj se mladina izobrazüje, da bo izobrazba odgovarjala prilikam 20. stoletja, v šterom živemo.

Korina najlepše raste na rojstnoj zemli i v domačem zraki. Zato postavlammo ves svoj mladinski program na podlago slovenske preteklosti. Poglobili se bomo v narodovo zgodovino, vnjegovo dušo, čütenje njegove navade i šege, presodili bommo, kasosnovali naši največši možje Prešeren, Slomšek, Mahnič, Krek, da bommo znali, ka je slovensko jedro, pravo domače i zdravo. K tomü privzememo tudi to, ka je pri drugih narodih dobroga.

Velko delo nas čaka, da je zvršimo. Celih jezero let smo se razvijali pod tühincami, i le z zvünrednimi težkočami so naši predniki pribojüvali i obvarvali to, ka ma naš narod samo-svojega. Tühinci so nas silili, da smo stoletja hodili po njihovih potaj; zdaj, v novih okolščinaj, pa naj obvala program slovenske kulture.

Pod zastavo toga programa ščemo zbrati slovensko mladino, posebno s Štajerskoga, Prekmurja i Koroškoga: tisti rod, ki je največ trpo pod tühinskim pritiskom. Tü najbolje čütimo potrebnino novoga miseonoga programa, šteri naj podežge ne samo slovensko, nego tudi našo

bratsko hrvatsko i srbsko mladino i kakti novo valovje prenovi jugoslovanski rod, da se v istini spela zbüjajoča pesem velkoga pesnika „Mirije oživlene“, — Valentina Vodnika:

En zarod poganja
prerojen ves nov.

Pripravlalni odbor za mladinskiva dneva v Maribori:

Ivan Bogovič, Micika Črček, Adolf Dostal, dr. Josip Jeraj, Marko Kranjc, Milka Pihlar, Ivan Prijatelj, Alojzij Rezman, Jože Stabej, dr. Ivan Tomažič.

Govor narodnoga poslanca Jožefa Klekl na 66. seji nar. skupščine marca 30.

V drugi rob zadenemo pri proračuni ministerstva za agrarno reformo, če pregledamo upravne stroške i materialne izdatke toga ministerstva i v tretjega, gda se müdimo pri njegovih potnih stroških.

Pri prvih dveh ne najdemo nikše specifikacije, razdelitve. Če n. pr. pogledamo postavke za küjavo, razsvetljava itd. ne najdemo nikše razdelitve. Potrebno pa je, da se iz proračuna jasno vidi, kak se porablja s težkimi žülji zasluženi penez našega siromaškoga delavnoga ljudstva. Te jasnosti v našem proračuni nej. Zakaj se označüjejo postavke samo sumarično (sküпно brez razdelitve) kak: za čiščenje, küjavo, razsvetljava itd? Moglo bi biti specificirano (razdeljeno), koliko je peči, koliko je potrebno drv, moglo bi biti specificirano, da znaša kilometrina toliko i toliko itd. Če bi bili izdatki tak specificirani, potem bi se z lehkotov mogle dognati reelne (prave) potrebsčine i materielne izdatke i bi se lahko vršila potrebna kontrola.

Ka se tiče potnih stroškov, vidimo tü takšo višino, da se zagreznemo. Po partiji 2587 potroši ministerstvo v Belgradi na potnih stroških 140.000 dinarov + 70.000 dinarov, sküпно tak 210.000 dinarov. Direkcija i agrarni uradi pa potrošijo, kak nam kaže partija 2593 b, v i g 700.000 + 1.500.000 + 850.000 dinarov, toje sküпно več nego 3 milijone dinarov. Ministerstvo za agrarno reformo samo na potnih stroških porabi ne računši pri tom prevoznih stroškov, nad 3 milijone dinarov. Iz toga bi človek mogo sklepati, da je to ministerstvo stalno na potüvanji. Po mojem mnenji to ministerstvo ne nosi pravoga naziva, (imena) nego bi se moglo imenüvati mesto ministerstvo za agrarno reformo, potüvalno ministerstvo. Pa dobro! Ne bi ugovarjao proti velikim potnim stroškom, če bi ti potni stroški prinesli zemlje vrednomi i potrebnomi malomi človeki kakše pravice, kakše koristi (hasek). Toda mi vidimo, da kljub tomü prevnogomi potüvanji, dobrovoljci neso dobili zemlje, kak nam to kaže pred kratkim vložená interpelacija demokratske stranke. Pred kratkim sem bio na udruženji dobrovoljcov v Belgradi, gde mi je samo vodstvo tožilo, da se mora izvršiti

revizija pri razdelitvi zemlje, ar so dobili zemljo ljudje — manjacje — odedi v plašč dobrovoljstva, ki pa ne so nikdar videli solunske fronte, niti kakše druge borbe. (Zezavi: Čüjmo, čüjmo! Poslanec Škulj: Tak je! To je istina! To je sramota).

Ministrstvo za agrarno reformo potroši milijone na potnih stroških i sad toga je, da dobijo zemljo tisti, šterim ne pripada, ne dobijo pa zemlje Hrvatje i Slovenci, ne dobijo zemlje tisti naši državljani (Madjari, Nemci), ki so toti tüje narodnosti a so sirote i so zemlje potrebni, ali je pa konči ne so dobili v zadostnoj meri. (Dale).

NEDELA.

Po Vüzmü IV. Evang. sv. Janoša XVI. 5-14 Jezuš nanzani svoj odhod v nebo i kara vučenike, zakaj se ne brigajo za to kama On ide. Ar se je napoto v prelepo i neskončno sladko prijetno nebesko domovino, štero nam je po tak britkom i mučnom trpljenji odpro, je vreden vsaki karanja, ki se ne briga za njo. O mejmo mi tudi to ljubezni do sebe i svojih domačih, da sebe i nje pokaramo, ka mo več mislili na nebo.

Ljubézen do bližnjega.*)

Gda je to čüo Nicefor, je bežao k Lapriciji, se vrgeo pred njim na kolena i proso: — Lapricij, sveti duhovnik boži, pri ljubezni do Jezüša za šteroga boš dao življenje, odpüsti mi zdaj razžalenje, štero od srca obžalüjem! — Nego glei, kak močno se je vkoreninilo odürjavanje v duhovnikovom srcü! Obraz njemi je potemneo i oči je obrno v kraj od prosilca. Samo mrzlo je pravo: Moli za mene! — Nicefor pa je čüto, da v tej rečaj šče nega ljubezni. Ka včini? Gda pelajo mantrnika v smrt, beži pred sprevedom naprej, da bi Lapricija že čakao na morišči. Potom se prerine skoz vnožino, se tam pa vrže pred duhovnikom na zemljo i prosi: — O ti, šteri iz ljubezni do Boga aldüješ življenje, sprepuči zavolo Kristüša tudi meni prijazno reči! — Tak prosi ednok, dvakrat. Lapricij pa napravi obakrat užaljen, zamerliv obraz i zamahne, z rokov, kak da bi šteo praviti: Idi mi s poti! — Zdaj pa poslušajte konec! Obsojeni že kleči, se že pripravla, da sprejme smrtni vdarec i dobi večno krono. . . Gda pogleda na rablja (človek, ki izvršüje smrtno obsodbo, op.) i vidi v njegovoj roki meč, začne trepetati. . . Rabelj zdigne roko — en sam zdihaj: Jezuš! Jezuš! — bi zadostüvao i pred mantrnikom bi se odprla nebesa — Pa čüj! Lapricij pita s slabim glasom, či si more rešiti šče življenje. Odgovorijo njemi, da šče, či vero zataji i aldüje kadilo Jupitri. I o groza! Nesrečni duhovnik izgovori strašno kletev, odpadne od Boga i moli bolvana. Razvežejo ga i z divjim, zaničlivim smehom ga odpelajo z morišča. . . Toda ka se zdaj šče pripeti! Nicefor, šteri je vse to vido, skoči iz vnožice i pun hrepenenja, da bi dosegnö krono štero je vrgeo od sebe Lapricij, zakriči z močnim glasom: Jez pa molim Jezüša i zaničüjem vaše bolvane! Jez pa na glas spoznavam vero, štero je te zatajo! Tü so moje prsi, tü je moj šinjek! Usmrtite me! . . . I kričao je s telkim osvedočenjom, s takšöv močjov, da so ga istinsko zgrabili i ga brez vsakše obsodbe vmorili, v tom da je vero spoznavao. . .

*) Predga dr. M. Opeke stolnoga kanonika v Ljubljani. Izdala tiskarna Ničman v Ljubljani.

Glasi.

Slovenska Krajina.

Firmanje v Dobrovniku. V slabom vremeni so se pelali mili hercegpüšpek iz Lendave v Dobrovnik v ponedeljek, 4. maja. Sprevajali so, jih kak pač po celotni firmanski poti sledeči gospodje: dr. Fr. Tomažič, stolni dekan, Fr. Umek, njihov tajnik i po lendavski ešperešiji Straus Florijan, č. kanonik, espereš, pleb. z D. Lendave. Vse vogrške vesnice so postavile slavoloke, gde so se Prezvišeni skoz pelali, celo Žitkovci so meli 3 slavoloke, čeravno so oddaljeni od glavne ceste i nej skoz njih se pelali višji pastir. Najlepši slavolok je bio postavljen v Dobrovniku pri cerkvi. Prezvišenoga so pozdravili: vu imeni občine tajnik občine, g. Preininger Janoš nadvučiteo, v imeni dobrovniških Slovencev Horvat Izidor vučiteo, nadale še šolska mladina. Duhovčina je po predpisi pri cerkvi čakala na višjega pastira i vnožina naroda, šteri je z največjim počtivanjom sprejeo slovenskoga püšpeka, čeravno je pö večini bio madjarskoga maternoga jezika. To se ma pripisati gorečnosti tamošnjega g. plebanoša, Volper Pavla, ki je z predganice opominao svoje farnike, naj lepo sprejmejo višjega pastira. Ar je grozno dežilo, se je firma vršila v cerkvi, a v največšem redi. Kratek nagovor so držali tü č. kanonik Straus, ki so se v imeni Prezvišenoga zahvalili farnikom za lepi red i sprejem. Firmanih je bilo okroglo 900. Od gostoljubnoga stola g. plebanoša so se višji Pastir taki pödali, kak je henjao dež, v Bogojino, da v toj prvotj čisto slovenskotj fari dolnjelendavskoga okraja podelijo mladini svestvo svetoga pöbrdenja.

Cerkvena vest. Č. g. Vinter Jürj so napravili v Maribori plebanoški izpit z najlepšim uspehom: z odlikov. Oni so prvi duhovnik Slov. Krajine, ki so delali v novotj püšpekijotj izpit (eksamen). Gda njim iz srca čestitamo na uspehi, njim želeimo, da njim izpit hitro odpre vrata fare, štere farniki do tak dobre duše, kak prvovrsten je njihov izpit.

Firma v Bogojini. Vršila se je 5. maja v tork. Zajtra je ešče dežilo, ali sledkar se je vreme poboljšalo i dalo velikotj bögojanskotj fari, štera ma malo cerkvico, priliko, ka se je sv. firma vöni lehkö opravila v najjakšem redi. Vöni so slüžili Prezvišeni tüdi sv. mešo. Šolska mladina je dugo vremena prošla svojega ljubitelja, dragoga Jezuša za lepo vreme, i ne zaman. Poslühno jih je. Bogojanska fara je Prezvišenoga sprejela sijajno. Od Dobrovnika do Renkovec cela fara pač je bila okinčana s slavoloki i z vejom. Posebno lepi slavolok je stao pred farofom z napisom: Salve, salve sacerdos magnus (Pozdravljen Višji Pastir) šteri je delan po načrti g. Bajleca vseučelišnika, domačina, ki se vči v Ljubljani za stavbenika. Jahačje v narodnotj noši, ki so se jezдили z ognjegasci i Orli, so zbüdili posebno pozornost. Bele hlače, robača (srakica) kak so se nosili se pred kratkim na Dolenskom naši očaki, se je jako pripravila na konji. Cela fara z Orli z ognjegasci se je prečistila z rok Prezvišenega v tork i sredo. Prezvišeni so predgali tü od pomena njihovoga obiska i firmali okroglo 700 düš. Maja 6. jih je cela fara sprevedila do türjanske fare i se tü genljivo poslovila od njih. Na slavolokih bogö-

janske fare so se te lepe reči dale četeti: Na meji fare: 1. Srčno pozdravljen od občanov prve slovenske občine. Blagor mu, ki pride v imeni Gospodovem. 2. Blagoslovljen, ki prihajaš v imenu Gospodovem. Duh modrosti, pravivosti i ljubezni naj te spremlja. V občini samotj: 1. Bog Vas sprimi vredni naslednik sv. Cirila i Metoda. Postal si naš, mi pa Tvoji. 2. Raduje se stara Panonija Tvojemuh prihodu, slovanski Kristušov namestnik. Z Bogom naš nadpastir. 3. Bog Vas živi! Hvaljen Jezuš! Salve, sacerdos magnus! Bog blagoslovi Vaše delo za vero i narod. Pri teh slavolokih je sprejeo Prezvišeni srčne pozdrave od občin, od g. vučitelja Karnera, šolske dece, Orlov itd. Prva slovenska fara v Slov. Krajini je napravila na g. hercegpüšpeka najglobši vtis, sprejela ga je s svojim plebanošom, g. Bašša Ivanom zaistino veličasno.

G. Jožef Klekl nar. poslanec i vreditelj našega lista je pri priliki sv. firme v Črensovcih imenüvani od prezvišenega gospoda knezoškofa za duhovnoga svetnika (szentszéki ülnök). Prezvišeni gospod hercegpüšpek so to imenüvanje zvršili na poseben slovesen način, kak so sami pravili i tüdi v dekreti napisali za völo njegovoga dela na poli düšnopastirstva, potom za njegovo trüdapuno i nesebično delo pri Marijinom listi, pri Novinaj ino tüdi za volo kršćanskoga dela v državnom spravišči, štero opravla kak naredni poslanec. Vsi düševni i strokovni sodelavci kričimo pri toj priliki našemi voditelji prisrčen Bog živi! Na vnošo let! I. B.

Dol. Lendava Pri nas se je preminöčo nedelo, to je 11. maja vršila prvokrat slüžba boža v slovenskom jeziki. Cerkev je bila puna slovenskoga ljudstva, posebno iz Hotže, Koča, Kapce i Lendavskih gorci; pa tüdi gospodov slovenskih uradnikov je bilo dosta navzočih. Ob 9. vöri so stopili g. Kaplan Lejko na predganico i četli sv. Evangelij v našem domačem slovenskom jeziki: Vse je gledalo na predganico, smehljaj veselja je zaigrao na obrazih vseh i skuze radosti so polele vnoge, posebno starejše lüdi, gda so čüli prvokrat svoj mili slovenski jezik iz predganice. Čüda se je vidila tö vsem, ar jih je vnošo mislilo, da je slovenski jezik že mrtev za lendavsko cerkev, ar tüdi že najstarejši lüdje več ne pomnijo toga i tüdi se ne spominjajo, da bi jim očaki gda pravili, da so čüli v lendavskotj cerkvi slovensko predgo, slovenske pesmi i slovensko molitev. Od zdaj naprej bo vsako nedelo i svetek ob 9. vöri slovenska slüžba boža. Želeti bi bilo samo, da bi tüdi što orglao i da bi se slovenska inteligenca bole vdeležüvala te meše že zavolö dobroga zgleda i spoštüvanja do slov. jezika. Zdjaj v nedelo de pa ešče posebno lepo, ar bodo spevali pri meši dijaki sedmoga gimnazijskoga razreda, ki naredijo v soboto i v nedelo izlet iz Maribora v Dolno Lendavo.

Na Martinišče so dali v Dinarah: Ivan Kerec Otovci 120, Ana Ciglar M. Petrovci 10. Jožef Bakan nabralo v Dokležovji 267.50, Mikloš Jančarič nabralo v Noršincih 102.50, Alojz Puhana nabralo v Tešanovcih 80.75, g. Keresturi, župnik na Cankovi so dobili od svojih farnikov 222.50, g. Horvat, katehet v sobočkotj fari 536, Kolar Janoš nabralo v Nemčovcih 42, Franc Lovrenčič, trgovec iz Štrigove poslal 60 Dinarov.

Veržej. Kak vsako leto tak tüdi letos bo mo slovesno obhajali sveteh Marije pomočnice. To bo 25. maja. Pontifikalno (škofovsko) sv. mešo do meli na prostom veleč, g. dr. Tomažič iz Maribora. Oni do tüdi vodili procesijo popoldne. Odvečera po proščeciji se pripelajo m. g. hercegpüšpek od firme z Tišine sem.

Premeščen je na lastno prošnjo g. Benkovič Arpad, vučiteo iz Bogojine v Ženavlje. Želimo njemu vnošo uspeha.

Pozdrav vojakov. Prav srčno pozdravljamo svoje ljubljene domače i znance vojaki, ki se vezbamo (mujstramo) za našo domovino i slüžimo našega prvoga krälja Aleksandra. O kak radi bi bili z vami pri blagoslovanji zvonov i pri sv. fërmi! A ar smo nej bili mogoči, vas prosimo: molite za nas Boga, gda zaslišite vaših zvonov glas: Huber Alojz, Žabot Štefan, Donko Štefan, Zizek Matjaš iz D. Bistrice, Godina Janoš, Lonc Matjaš, Hozjan Matjaš iz Žižkov, Gomza Ignac iz G. Bistrice, vojaki 24. pp.

Firma v Türnišči. Z Bogojine so prišli prevz. knezoškof v veliko faro türjansko v sredo zajtra, maja 6. Sprejeli so jih na farnotj meji v Renkovcih jahači z türjanske fare i jih pelali do farofa, gde je bio sprejem. V Renkovcih med potjov jih je pozdravila s šopkom renkovska mladenka, v Türnišči pa g. vučitelja Reboj i Horvat, te drugi domačini, Vojkovičeva deklica še nezolarka, Rousova šolarica v imeni pevskoga zbora, Kolenčova Ančika z Gomilc. Velikanska procesija je odtec sprevajala Prezvišenoga v cerkev, gde ga je čakala duhovščina. Tü je bila sv. meša i predga. Prezvišeni so predgali od pomena njihovoga obiska, razložili obred molitev za pokojne, se spomnili sv. Andraša apoštola svojega patrona, ki je v našotj novotj domovini prvi glaso tam dol v Makedoniji Kristušov evangelium. — Jako lepi venec z meteka so splele farnice, šteri je ljubeznivo obimao celo veliko cerkev, posebno lepo je bilo pa svetišče. Pevski zbor je dobro zvršö svojo nalogo. Te den so pristopili dečkeci k firmi. Drugi den pa deklice, obojih okroglo 1500. V četrtak so Prezvišeni predgali od majniške pobožnosti i lepo razložili tevi sladkivi reči: Zdrava Marija. Lüšño so se smejali višji pastir, gda so njim vlč. g. plebanoš Sakovič povedali, kak so presodili njihovo predgo. Tej so po predgi si zgučavali z g. plebanošom i njim pravili: vse smo razmeli, samo to ne „use.“ Na Kranjskom najmre „v“ zgovarjajo za „u.“ To so türnišćarje samo nej razmeli. Pobožnost farnikov se je jako dopadnola Prezvišenomi. V četrtak zaodvečera so se odpelali nazaj v Lendavo i med potjov si ogledali cerkev v V. Polani, lepo delo požrtvovalnih Polančarov i sad neutrudljive gorečnosti g. pleb. Sakovič Jožefa. Do Kapce so jih sprevedili konjeniki türjanske fare, se tü poslovili od njih.

V petek 9. je bila duhovniška konferenca v D. Lendavi, pri šterotj so bili nazoči duhovniki lendavske ešperešije. Ta je trpela dobre tri vöre i Prezvišeni so ljubeznivo poslušali vse žele naše duhovčine.

Odhod z Lendave v Črensovce. V petek 9. popoldne knezoškof okoli pete vöre so se pa odpelali v Črensovce, da tü drugi den

Fabijola

ali

Cerkev v katakombah.

II. Boj.

„Pred lüdmu zaprem oči i pred vsemogöčnim Bogom je na növo odprem, zožmirim pred jezerami lüstva, šteri bodo v gledališči, svojih klopi čemerno i zaničüvano gledali na mene i odprem je v lepoti tistoga nebeškoga sunca, v šterom se svetijo i bliskečejo naše oči. Šebešćan le povej mi, či si ne podstopim preveč! kda mislim, da bom že vütro — ali čüj v törmi že strazar kriči polnoč, — da bom že dnes vživao vse to!“

„O srečotj Pankracij, kak že naprej občütiš pridoče veselje!“

„Šebešćan, öglasi se nanovo mladenec, ti si ešče ne spuno svoje oblübe; svojih skrivnosti si mi ešče ne razkriö; zadnja prilika je zdaj, le vse mi povej!“

„Ali se ešče zdaj spominjaš tiste skrivnosti? O kak se je pa ne bi; tisto noč, gda se je v Tvojoj hiši zbrala družba, si mi pravo, da ešče te nikaj zadržavle pred zaželjenov smrtjov z Kristuša i nedavno si mi ne šteö povedati, zakaj me pošilaš v Kampanijo; pravo si mi pa, da je oboje nikša skrivnost, ka pa si jaz ne morem raztolmačiti.“

„V istini je oboje edno. Jaz sem oblübo vöрно skrbeti za tvojo srečo. Vido sam, kak hrepeniš po mantrniškotj smrti, pa zapazo sam tüdi tvoje ognjeno srce i sam se bojao, da te ne bi tvoja mlada krv zapelala v kakše nepremišleno dejanje, štero bi oskrumilo tvojo düšo

i bi skal lo čistost tvojega želenja po mantrništvu, če tüdi za malo, kak lehka sapica porosi lepo oglašeno öceo. I, ar sem želo, da se ti ne pomaže niti eden list tvoje mantrniške korone, sem skleno, krotiti svoje želenje po smrti tolko časa, da tebe vidim brez nevarnosti. Ali sem včino prav?“

„Predobrotlivi si bio do mene, lübi Šebešćan. Zaistino velkodüšnoga si se skazao! Pa zakaj sem mogoö iti v Kampanijo?“

„Če te nebi poslal z Rima, bi te čistö gvišno zgrabili, ar si raztrgao casarski razglas, ali pa tüdi, ar si razžalo sodnika na njegovom sodnem stoci. Gvišno bi te obsodo i trpeo bi za Kristuša, pa ne zato, ar si kršćenik, nego zato, ar si prestopo državne zakone i si se puntao proti casarovotj volji. Takša obsodba bi ti pa ešče pri poganaj dala veliko čest. „Le pöglejte, kak batriven mladenec je“ bi si gučali i što zna, če se tüdi tebe nebi poprijela kakša gizda. Ta čest, vmreti samo zato, ar si kršćenik, bi ti najbrž vüjšla!“

„Istino gučiš,“ pravi Pankracij i postane repeči! „Kda sem pa vido, da so te zgrabili,“ gadelüje Šebešćan „kda si svojim trpečim bratom doprinalo dela smilenja, kda sem te vido zvezanoga, kak navadnoga razbojnika i kak so te vlačili po vulcaj, te lüčali s kamenjom i te sramotili kak druge vernike; kda sam vido, da so te zato „obsodili, ar si kršćenik, i ne zakaj drugoga — tistokrat je bila spunjena moja düžnost, niti s prstom se nesam več geno, da te rešim.“

„O kakša lübezen, kakše srce!“ je zdihavao mladenec i svojo glavo naslonö na vajakove prsi. „Šebešćan“ ga nagovoril za kratek čas, „le

to mi ešče oblübi, da boš dnes, do zadnjega blüzi mene i da daš mojoj materi glas moje zadnje vole!“

„Bom, če me bo ravno življenja koštalo; ve dugo že nebova ločeniva, dragi Pankracij!“

Medtem njima dijakon naznani, da je vse pripravleno, da se opravi sv. meša v vözi pri robaj. Kda se obrneta se Pankracij začüdiva. Na zemli je ležao duhovnik Lucijan v krvi, da se niti vzdignoti ne mogoö več. Reparot njemu je prestro na prsa 3 prte, kak na oltar; na to je položö krüh i poleg držao kelih z vinom. Drugi so pri giavi malo vzdignoli svetoga starčka, da je s knige molo molitve i darüvao i posveto po navadnotj šegi. Nato so pa po vrsti stopali k njemu i prijemali zadnjo sv. večerjo, skuze zahvalnosti se so njim svetile v öcej.

Po posebnotj milosti je bio Lucijan z ednim mantrnik i oltar.

Nastopilo je vedro i mrzlo jütro i sunce se je blisketalo po lepih cerkvenih strehaj i po drugih velikih hišaj i se obleklo v svetejnji obleč. Tüdi lüdje so se oblekli v lepo obleko i vulice proti Fulvijovom borišči so bile nabite lüdi, ki so žli gledat krvavi boj. Vsaki si je seö na svoj prostor, šteroga njemu je označila numera na vstopnici (cedli) i naglo se je napunilo to velikansko poslopje z lüdmu; vrsta sedežov se je vzdigavala nad vrstov polkrogaj, da ne bilo viditi drugoga nego glavo poleg glave. I kda se je nepregledna vnožina začela gibati, se je človeki videlo, kak da bi se mogoöno zidovje samo zibalö se pa ta.“ Na konci je prišco k igram casar sam z velikim bogastvom i mnogimi spremiljevalci; Zakaj, kak njegove podložnike, tak so

delijo sv. férmo. Vesnice lendavske fare so postavile slavoloke, pet novih celo, i jahače so prevzišenoga sprevodili do zadnje farne vesnice: Hotize. V najslabšem vremeni je veren madjarski i slovenski kat. narod stao pri slavolokah i pozdravljao svojega višjega pastira, se poslavljao od njega i proso njegov blagoslov. So bile celo ženske, štete so v grozno blato poklekale, naj samo opozorijo Prezvišenoga, da je blagoslovi. Madjar nam je pravo, da niti madjarskoga puškepa neso naši Madjari tak sprejeli, kak našega slovenskoga. I to je istina. Mili, pobožen starček so vsakoml globoko v srce segnoli i narod, ki jih je ednok vido, jih ne more več pozabiti. Kak genljivo je bilo viditi, gda so možje i žene malo dečico držali na rokah, da bi to blagoslovili hercegpüšpek. I blagoslovili so vsako. Bi vidili potem blažene obraze starišov, ki so zadovoljno i z genjenim srcom ponavljali: „Blagoslovili so mi dete — Megáldotta a gýermekemet.“ — Da so naši Madjari tak lepo sprejeli hercegpüšpeka, ide vsa hvala milostljivomi gospodi č. kanoniki Straus Florijani, ki nakeliko so dober duhovnik, so nateliko tudi dober naš državlján, ki delajo za to, da njihovi farniki poljubijo to novo domovino, v šteró so po božoj volji prišli. Med potjo v Črensovce so višji pastir poglednoli kapelo sv. apoštolov Petra i Pavla na Hotizi i sprejavani od jahačov (jezdecov) Črensovske fare, prišli okoli poldneve večer v deži i blati v Črensovce.

Slovenci iz Steeltona Pa. v Sev. Ameriki srčno pozdravljajo vse Slovence i Slovenke v Prekmurji posebno vse čitatele Novin i M. Lista i njim želejo da v vsakšem dobrém deli napredujejo. — Mi se za pozdrav srčno zahvalimo i istotak pošljemo z svojega ljubečega srca z blagoslovom pun pozdrav vsem steeltonskim Slovincem i je zagotovimo, da jih ne zbrisemo iz srca, nego za vse goreče molimo kak vse vroče ljubimo.

Vmrli so Cigan Martin, daleč znani mož na Sr. Bistrici. Bil so 24 let sirotinski oča i oskrbiteo kapele i šole vnogo let, večkrat župan i voditeo pevskoga zbora. Meli so vnoge pravde, a krivice včiniti neso meli namena nikoml. Odpisli so vsakoml i prosili odpúščenje od vsakoga, sprejeli sveto poslednje svestve i merno v Gospodi zaspali. Pokopali so jih domači duhovniki i g. Franciskan iz Varaždina; sprevodilo jih je vnogo naroda, med drugimi tudi bivši notariuš g. Anton Grašanovič. Zalije za njimi brat Ivan i četvero dece. Naj počivajo vu meri, molimo za njih!

Gostilničarom v poduk. Ar se večkrat zgodi, da gostilničari ne prijavijo pravočasno veselice i se za toga volo kaznujejo, mislimo, da je potrebno, da se malo bliže seznanimo s tov rečjov. Točka 30/a i 62 čl. 103 taksnoga pravilnika naime pravita: Oni, štéri prirejajo predstave ali zabave, morajo to najkésnej 24 vór prlé prijaviti pristojnoml finančnoml oblastvi. Paziti pa morajo, da izvršijo to prijavo med uradnimi vórami. Što ne izvrši teh prijav i ne plača v naprej, najkésnej pa v 24 vórah prle, odrejene povprečne takse, se kaznuje, če je vstop k zabavi prost, prvokrat s trikratnim zneskom povprečne takse, drugikrat s petkratnim zneskom povprečne takse ob vsakom nadaljnom primeri pa z desetkratnim zneskom povprečne takse zvún plačila redne takse.

tudi njega veselile krvave igre i tudi njegovo oko se je vzradostilo nad mantranjom i mesarjenjom neudžnih krščenikov.

Veselica za veselcov... i mnogi so bili naglo vmorjeni, vnogi ranjenci so pa mogli prelevati svojo krv na beli pešek. Na ednok začne lústvo kričati po bole divjih i krvavih igraj, poželi se njim neudžnih krščenikov i divjih zverin. Vnimo se tedaj k našim vjetnikom!

Zaran so je odpelali iz voze v nekšo drugo hišo v gledališči, štéro so Rimlani zvali „spoliatorium“ i so njim vzeli železje. Šteli so je obleči v duhovniško obleko poganski duhovnikov, ali toga so se z vsov močjov branili, ar itak radi idejo v smrt prostovolno, zato njih ne smejo preobleči v obleko, štéro s celoga srca zaničujejo. Več vór so bili vsi vkúp, eden drugoga so spodbujali i hvalili Boga s svetimi pesmami — na ednok pa stopi med nje Korvin. — Gizdalinskó i zaničevano je pogleda on, ki se povrača z boja, kak zmagaec; stopi pred Pankracija i njemi pravi:

„Hvala naj bo bogovom, da je prišeo den, šteroga sem že tak dugo želó. To je bio trüd, boj med nama — što bo zmagaó? — Zmaga je moja!“

„Ka praviš, Korvin, da je bio trüd i boj“ ga opita Pankracij.

Zaistino, nepretrgani boj je bio! Ti si mi ne dao mira ne po dnevi ne po noči, v sne si plesao pred menov i vsikdar si mi vujšeo, kda sem te šteo zgrabiti. Vsikdar si me mantrao i preganjao.“ (Dale.)

Gospa našega rojaka iz Filovec, g. Franca Berden, nadučitela v Stopičah, je mrla preminočo soboto v bolnici v Novom mestu. Njenoi služkinji so na ognjišči spadnole špice v vrelo mleko, ka pa je svojoj gospe ne ovdila. Gospa je spila mleko i mrla zavolo zagigtanja. — Našemi rojaki izrekamo naše najglobokejše iz srca izvirajoče sožalje.

Amerikanci v Bridgeportu so dobro razmili našo milo prošnjo, da bi nam pomagali za Martinišče. Vkup so se zbrali, posebno tisti, ki so v društvi sv. Jožefa, si odebrali šest vrlih možkov štéri so goreče nabirali. Dva možka, Püčko Števan z Nedelice (v Törnische oženjeni) pa Legen Ivan z Gančan, sta nabrala 82 Dolara i smo je že dobili. Dali pa so v Dolarih: Püčko Števan 5, Püčko F. 2, Püčko S. 1, Püčko J. 1, Premoša F. 1, Zver S. 1, Žalig M. 1, Magdič S. 1, Adamič I. 1, Čizmazija J. 1, Štefanec K. 1, Glavač Kl. 1, Horvat J. 1, vsi iz Törnische; Legen I. 1, Legen Kati 1, iz Gančan; Panker M. 1, Drvarič J. 1, Horvat I. 1, iz Lipovec; Hozjan M. 3, Mertük P. 3, Smej P. 2, Treiber K. 2, iz Odranec; Sobočan S. 1, Törnár M. 2, Koroša V. 1, iz Gumilice; Bojnec S. 1, Lipa; Zelko M. 1, Hozjan J. 1, iz Polane; Zalman L. 2, Gerlec L. 1, Benko F. 1, Fencs S. 1, iz Cankove; Ošljaj S. 1, iz Filovec; Ženkovič J. 1, Noršinci; Baligač J. 1, Tratnjek Orša 1, Baligač S. 1, iz Izakovec; Horvat S. 1, Brezovica; Nežič J. 1, Melinci; Mollar K. 1, Dobrovnik; Matjašec S. 1, od Lipe; Škvore S. T. 2, Osonjak Fr. 1, Horvatsko; Markoša S. 1, Ferčak S. 1, z Renkovec; Čanadi B. 1, Mesarič M. 1, Medjimurje; Pesenik A. 1, Meričnjak I. 1, Sodéc A. 1, Štajarsko; Kociper S. 1, z Odranec; Nemeč Fr. 1, z Filovec; Kóčera N. 1, Lesko S. 1, Kovač J. 1, Koletar J. 2, z Vogrskoga; Lajtman N. 1, Engländer J. 1, Brajner S. 1, Feldman N. 1, židovje; v centimah so dali: Hozian I. 50, Törnische; Jerič I. 50, Törnische; Raj S. 50, Gumilice; Litrop S. 75, Polana; Vinko P. 50, Hrvatsko; Kalec M. 50, Lipa; Duka A. 50, Holzinger N. 50, Prokop S. 25, Vogrsko; Zver J. 50, Gumilice; Weiss D. 50, Melinec M. 50, Šmilovič N. 50, židovje; Fekete F. 50, Vogrsko. Gda se tem dobrim dušam iz celoga srca zahvalimo, jih vsem našim dragim Amerikancom v peldo kažemo. Nasledite jih vsi! Či bi vsaki naš človek v Ameriki dao samo eden dolar, bi se včasi lejko postavilo Martinišče za 200 dijakov z vsem potrebnim. Vúpamo se.

Uredna naznanila.

Bivši austro-vogrski oficirje, penzioniranje. Bivši častniki monarhije, ki so svoječasno prosili za sprejem v vojsko Kraljevine pa jim je prošnja bila odbita, opozarjamo na naredjenje min. vojne i mornarice. Adi. br. 12965 z dne 31. marca 1924 zavolo vlaganja prošenj za penzioniranje. To naredjenje je nabitó na uradnoj deski okrajnoga glavarstva. (Štev. 3480/1)

Vsem občinskim uradom i žandarmerijskim stanicam. Naslovi naj ponovno opomeno vse gostilničare i kavarnarne v svojoj okolici ua tuuradno naredbo o pobijanju pijančúvanja z dne 20. feb. 1923, štev. 206/3, ki móra biti nabita v vsakoj točilnici. Posebno naj se jih opozori na čl. 5, da je osebam ped 16 letom celo prepovedano dajati alkoholne pijače, če tudi je sprejavajo odraščeni. Že pijanoml gosti ino znanim pijancom nikak nedovoljno dajati alkoholne pijače. Točno izvršavanje navedene naredbe v celom obsegi naj se nadzoruje i vse prestopke naznani v kaznuvanje (kaštiganje). Trikratno kaznuvanje gostilničara zavolo prestopka v obrti ma za posledico zgúbo koncesije. (Štev. 1275/4) Okrajni glavar: Lipovšek, s. r.

DELAVCI

ženske i moški, se sprejemajo na delo na Vogrsko na 3 i 6 mesecov. Plača za ženske 4 i 6 metrov zrnja. Drugo se pozvedi pri delovodji

Josipi Gašpar v Prosečkoj vesi.

Vsem onim, štéri že poznajo mojo podvorbo i blago, priporočam:

CEMENT, VAPNO i TRAVERSE

Nadalje: Spolarijo, stédilnike, (šperherde) kak tudi vse železne i ocelne potrebščine po jako ugodnoj ceni.

Nazadnje pa móje prvovrstne po celom Prekmurji poznate

Garantirane kose

JOSIP TOPLAK, trgovec železa v D. LENDAVI Glavna ul. 59.

Država.

Za belgrajsko medicinsko fakulteto. Ministerstvo za javna dela je dovolilo zidanje filozofskoga i histološka instituta belgrajske medicinske fakultete 7,946,000 dinarov.

Stalen pevski zbor v belgrajskij sabornoj cerkvi. Na kralovo želó bodo vsi člani i člani. Belgrajskoga pevskoga društva, štéri pri slovesnih prilikah spevlo v sabornoj cerkvi po nedelah i sveikih oproščenl vsake službe, da bodo lahko spevali pri božjoj službi. Od zdaj naprej bo društveni pevski zbor redno vsako nedelo i svetek spevao v katedrali (stolnoj cerkvi).

Carinska afera v Gruži. Carinska posredovalnica bratov Nardelli v Gruži je s pomočjov uradnika Kadiča osleparila državo na carini za približno 200,000 dinarov. Brata Nardelli so zaprli, Kadič pa je pobegno.

Svet.

Kolera. V indijski pokrajini Behar divja strašna kolera. Na den vmrje na stotine ljudi.

Trinajstleten dečko kak politični govornik. V Gori na Nemškom je bio pred kratkim shod, na šterom je govoró trinajstleten dečak od „krščanstva i prostozidarstva.“ Dečak je komunist.

Štrajk v Poruhrji. V Poruhrji je vóvdaro splošen štrajk. Vsi rudari počivajo. Neštérni varaši so zavolo štrajka brez gaza.

Kinopredstava za pse. V Londoni so nedavno priredili posebno kinopredstavo za pse. To pa ne za navadne pse, nego samo za takše, štéri so se lahko skazali z rodóvnikom o svojoj čistój krvi (to je, samo za plemenite, op.) Predavali so tri komade. Za prvo predstavo so se plemeniti psi nej brigali. Pri drugoj igri, v šteroj so nastopali različni izšolani psi, so plemeniti gledalci začnoli rečati i lajati. Tretja predstava pa je predstavljala pesjo dirko (verseny), štéra je pesje plemenitaše tak navdušila, da so se neštérni zaleteli v platno (na šterom so igrali, op.) i so vse vkúp raztrgali.

Domača politika.

Delo našega parlamenta že dugo počiva. Maja 3. se je odpro toti parlament a kak je odpreti taki je tudi zapreti v petih minutah zavolo osnovanje nove vlade. Eden politik za drugim se pozove h kralji i se išče rešitev. Pašič je tudi bio pozvani i kralj njemi je poveritve, ar kralj žele delavno vlado, Pašič bi pa rad meo volilno vlado. Zdaj je dobo od kralja pooblastilo Marko Trifkovič, bivši minister za izednačenje zakonov, da sestavi delavno vlado. Pogajat se začeo z blokom (našov, Radičovov i srbskov demokratskov strankov), da bi te pozvao vu vlado. Blok bo samo te sprejeo povabilo i šó v vlado, če se vu vlado ne vzemejo tisti ljudje ki so se bogatili iz državnoga imanja i či se tej postavijo pred sodnijo. Tudi Trifkovič ne je meo uspeha i ne mogeo sestaviti vlade.

Dražba.

Dne 23. maja 1924. se vrši pri sodišču v Ormožu ob 9. uri popoldne dražba vinogradniškega posestva z gozdno, lepo zidano kletjo, gospodarskim poslopjem in drugimi pritlikinami. Najnižja cena 170.000 dinarjev. Posestvo leži na Strmcu blizu Velike Nedelje in meri 6½ oralov katastralnih.

Natančneje se izve v odvetniški pisarni Dr. Šabec in Dr. Strasser v Dolnji Lendavi.

Vapno, cement, deske,

(blanje), late i vseforme les za cele

rušte kúpte najfalej pri

ANTON JANDLINA

stavbenom podjetji v Ljutomeri (Lotmerki). Tu se delajo tudi vsakovrstni načrti (plani) i se prevzeme zidava pod i nad zemljov po najnižšoj ceni.

Slavnost črensovske fare pri blagoslavljanji zvonov.

Odhod z Bistrice.

Srečne, o srečne ste Bistrice tri,
Kinč naše cerkve se pri Vas dobi!
Ve ste nam čuvale nove zvone,
Jezuš nam skrb Vam to sam povrne.

S temi srčnimi rečmi je črensovska fara počastila občine Bistrice, ka so čuvale deset dni nove zvone, dokeč so tej nej pripelani na svoje mesto, v hiše Gospodove tōren. Bistrice so ponizno odgovarjale, pune z srčnov radostjov za odlikovanje, farnikom to, ka so se genljivo poslovile od dragih gostov, zvonov i je prosile, naj ido le v Jezušovo hižo i služijo tam celoj fari:

Hvala Vam lepa, novi zvonovi,
Ka ste počastili Bistrice tri.
Ite vu cerkev, k dobromi Bogi,
Vabite k Njemi nas naše vse dni!

Teva napisa je noso slavolok pri † Cigan Štefana hiši, gde so se zvonovje čuvali. Od tod so se napotili v Črensovec na svoj stalni dom. Pred odhodom, taki po sv. meši so g. nadučiteo i kantor, Lutar Štefan pozdravili Bistričance, se njim za gostoljubnost zahvalili i oprosili zbrano nešteto vnožino, naj drži red pri procesiji, kak so ga g. plebanoš z predganice oznanili. I ljudstvo je bogalo, kak lehkō nikdar ne. Red je vzoren, genljiv. I ka v prvō vrsti moramo naglašati, ženske so ga tak verno držale, ka so ešče moške prekosile. Pa tudi od moškov, Bog ne daj, ka bi se samo piknjice graje čulo. Pred procesijov smo vsi bili toga mišljenja, ka ženske v red spraviti na tom sveti ne mogoče. Jedino angelje boži do je mogli zrendati na sodnji den. Pa naša menča je bila kriva, naša obsodba prenagla. Zato prosimo naše ženske za odpuščenje, ka smo je moški tak po krivom obsodili i da so one dobroga srca, znamo, ka ne samo, ka nam bodo odpustile, nego poslušnejo našo drugo prošnjo tudi, štera ide za tem, da bi te red pri ženskah vsikdar ostao. Mi moški bi se najprej več nikdar ne bi radi včakali, ka bi naše ženske gospodje duhovniki še z predganice mogli žaliti: „nikšega reda ne vete držati ženske.“ — Bog ne daj, ka bi njim ešče kaj bole vročega mogli povedati. Da če se to zgodi, te bi se pa moglo odpuščenje prositi — a te bi ga pa ženske mogle za nered. Te nevole bi radi ženske rešili, zato je prosimo moški: držite odsehmao vsikdar tak lepi red kak ste ga pri blagoslavljanji zvonov i to tem bole, ar je cerkev i procesije z Najsvetejšim vno-gvno-gvno svetejša reč kak je bila naša procesija pri blagoslavljanji zvonov.

Procesija se je mikala, kak sunčevni traki mirno, svetlo naprej, osem ljudi je šlo v ednom redi i segala je dva kilometra daleč. Naj naprej je nešen križ. K Jezuši najbliže što bi bio drugi, kak nedužna mladina. Križ so počastili i pred njim jahali naši vrli farniki, okoli osemdeset, ki v gasilskoj uniformi, ki v domačoj obleki. Naši kmetje so iz srca radi dali v to lepo službo svoje konje. Cigan Ivan z D. Bistrice so celo tri dali, ešče žrebno. Jahače je vodo črensovski župan ml. Rous Matjaš v gasilskoj un formi. Pred dečicov je šla ena četa gasilcov, za njov mladina i moški, pred temi 200 v belo oblečenih deklic, pred temi pevski zbor, pred tem pa godba (banda). Vse to je šlo pred duhovščinov štera se je pri križi (pri marofi) združila z bistričkov procesijov, kama je pripelala nešteti broj farnikov iz Črensovec, Trnja i Žižkov pa vno-gvno-gvno tudi iz bližnjih far. Za duhovščinov so vozili Bistričanci veliki zvon z šestimi konji, te vaga 1917 kg.; drugi zvon, šteri vaga 874 kg. so vozili z štirami Črensovčarje; tretjega 252 kg teškoga pa Žižkanje i Trnarčarje z štirami. Teža zvonov se računa brez maclov. Stari zvon ma 420 kg. Tak črensovski tōren nosi zdaj okroglo 35 metrov zvonske težine.

Novi zvonovi so pri procesiji bili posebno tudi s tem počesčeni, da je pred vsakim jezdo en konjenik, kre strani pa dva i da so jezdili konje na levoj strani, šteri so zvone vozili naši najpremožnejši kmetje, peški so pa šli kre zvonov i te počastili gasilci, orli, orlič i vse cehske družbe z gorečimi dupleri. Zvone so sprevaljali, kak smo že opisali, kumi, te sprevod je zapro špalir konjenikov i za temi je mašerao v nedoglednoj vrsti mirno i dostojno ženski svet. Procesijo so vodili od Bistrice do črensovskoga križa č. g. Hauko Jožef, kaplan. Med potjov je narod pod vodstvom g. kantora spevao lepe Marijine pesmi, štere sta menjavala godba z igranjem cerkvenih pesmi, ognjegasci pa z trompetanjem. Gda se je ta veličastna procesija ločila od Bistrice, so z teškimi srcem vzeli Bistričanci slovo od svojih gostov z rečmi slavoloka, ki je stao na česti proti Črensovcem:

Novi zvonovi zdaj ido od nas,
V cerkev se paščijo duše sem zvati!

A potolažili so se, ve do nje tudi zvali.
Zato so njim z olehkotenim srcem pravili:

Z Bogom, le idete! Zovte tud' nas,
Jezuša da dobi vsaki z med nas!

A gda so se Bistričanci posljavljali od svojih gostov, je žela cele fare letala okoli zvonov i njim na vūho šepetala:

Hodte bliže, o zvonovi
V hižo božo, k svojimi domi!
Cerkev, fara čaka Vas,
Da zasliši mil vaš glas!

I oni šli so, šli naprej.

(Dale.)

Resolucije

V. katoličanskoga shoda.

D. Resolucija odseka za narodno prosveto.

Da se v bojni zastano prosvetno delo pali ožive, razširi i poglubi priporočja katoličanski shod:

1. Družba sv. Mohorja naj razširi svoje delo do zadnje slovenske hzičke i naj se kem bole trudi, da obvarje duševno ednost med razfalatanimi brati (odtrgani koroški i primorski Slovenci).

2. Izobraživalna i mladinska društva naj šče nadale ravnajo svōje delo po resolucijaj dozdašnjih štiraj katoličanskih shodov, kak tudi naj rabijo tam priporočja sredstva (škeri). Vodijo naj slovenski narod v zdajšnjih časih težkoga živlenskoga boja:

a) s poglobljenim povčenjom verskih istin i njihove obrambe, k šteromi tudi spada pravo razmenje ino izpelavanje potrplivosti z du-governimi brati (našimi evangeličanci);

b) s poglobljenov političnov izobrazbov, štera de včila ljudi spoznavati našo državo, njene dužnosti pa njeno razmerje do sosedov; i na zadaje c) s poglobljenov narodnostnov izobrazbov, štera ljudstvo vpela v zadnji kotiček naše slovenske zemle i vse ka je našega naroda pa tudi z našimi brati pod tihinskim gospodstvom (naši gorički bratje na Vogrskom, koroški i primorski Slovenci).

Dozdaj povedano delo povčenja naj ta društva vodijo i podpirajo po svojih listih, šteri so tomi nameni posvečeni.

3. Centrala (središče) Slovenske krščanske socialne zveze naj na tenko določi okrog svojega dela s pogledom na druga društva. Vodi naj izobraževalno delo, skrbi za krepko i po gvišnom cili vrejena predavanja, nastavlja naj nova izobraživalna društva, že obstoječa pa naj navduštuje k rednomi deli. Vpela naj se posebno prosvetno malo plačilo, da se zagvišajo osrednoj pisarni stalni vekši dohodki za dobro vrejivanje pisarne, štera naj bo duša vsega po cili vrejenoga izobraživalnoga dela med slovenskim narodom.

4. Slovenska kršč. socialna zveza naj podpre delo, štero bo melo stalno v pregledi naše knjige i stalno naznanjivalo vodstvom društev, kakše so knjige, štere so se pojavile v trgovini knjig. Katoličanska tiskovna (štam-pomagajoča) društva naj skrbijo, da so njihovi sotrudniki (pisateli) politično dobro izobraženi, mogoče naj včinijo izdajo posebnoga književnoga seznama (kde so imena knjig zapisana) pa izdavanje rednoga meddruštven-ga dopisovanja za knjižice. Vse naše novine naj skrbijo za dobro politično vzgojo našega naroda.

Gospodarstvo.

1. Zrnje. V Novom Sadi:

100 kg. pšenice	320 Din.,
„ žita	310 „
„ ovsa	245 „
„ kukorice	250 „

2. Meso.

govedina teletina svinjina

v Zagrebi 1 kg. 24—27 D. 25—29 D. 28—32 D

v Ljubljani „ 21—23 D. 27—29 D. 27—30 D.

3. Krma.

Sena m. 50—100 D., slame m. 50— D.

Zagrebečka borza

dne 16. maja 1924.

Amerikanski dolar 1 dolar	K 314—
Austrijska krona 100 K	K —45
Čeho-Slov. krona 1 K	K 924
20 kronski zlat	K 1135—
Francoški franc 1 frank	K 19—
Madjar. K 100 (nova em.)	K —32
Švic. fran. 1 fr.	K 57—
Talijanske lire 1 lira	K 1420
Zürich:	
Dinar 100 Din.	Sv. frs 7 025

Pošta.

Franc Gaber. Srdica. Naročnino za celo leto dobili, hvala lepa. **Lenaršič Ana. Gor. Slaveči.** Naročnino za celo leto si plačala, Bog plačaj trud. Naročnine za sebe ne bi trbelo plačati. Siroti pa daj, kak si prosila i že plačano daj zračunati na drugo leto. **Jürij Kozar Martinje.** Po naročili Vam pošilamo 6 Novin i 7 Marijinih listov. To vse je že plačano, hvala. **E. Št. Gederovci.** Knige z zahvalnostjov sprejeli. Križ Gospodov je znamenje njegove ljubezni. Vsem srčen pozdrav. **Žilavec Jožef Tropovci.** Obojo naročnino dobili. Hvala. **Ivan Kerec. Otovci.** Penezi po čeki ido v Veržej. Gda je dobijo g. Raduha, bodo glas dali uredništvu Novin i to bo dar te objavilo. **A. Čurič. Steifton.** Hvala lepa za vašo gorečnost. Dobili smo naročnino za sledeče naročnike iz Steelfona: Čurič, Sobočan, Švec, Trajbarič, Šteršinič, Taljan, Matilda, Živkovič, Vogrinec, Matjašič, Lopert, Forjan, Küčko, Forjan. Vse sprejeli, hvala lepa. **I. K. Leta 1900** rojeni so tisti oproščeni vojaške službe, ki so prle nekaj že služili i ki so zdaj v našoj vojaškoj službi. **Büček E. Sotina.** Na Vašo pritožbo smo dobili za odgovor, da zato morate plačati, odnosno bo mogo sin plačati, gda de punoleten, ar ste v 10 dnevah, štere zakon določi, ne prizivali (apelalivali.) **Štefan Bakan Dolič.** Vi tudi neste apelalivali. Če bi, bi se vam znalo vse odpustiti, a ar ste prosili samo znižanje kaštige, s toga carinarnica sodi, da ste krivi, čeravno ste meli dober namen pomagati deci, Vaša prošnja se rešava. **Vsem. Boži ljudje!** 1. Ka vam naznanjamo je, da ne švercate, 2. da ne podpisete, če vas zgrabijo drugo, kak je istina i 3. da ne pozabite, ka pomiloščenja nega pri carinskoj obsodbi. Takši je zakon, ka če koga zavolo švercanja obsodijo, ga niti sam krao ne more rešiti kaštige. Pazite zato vsi. **VIČ. g. Ficko K. Markovci.** Dobili i za odplačitev naročnine spisali 240 Din. Če so v drugi namcn poslani penezi, prosimo Vas, nazvestite nam. **Martinec A. M. Petrovci.** Dobili 7 Din. Je to za kalendar ali v drugi namen tudi? Prosimo odgovor. **Mat. Nemeč. Kūpšinci.** Dobili 5 Din. i spisali k podpori M. Lista. Če ste v drugi namen poslali, dajte nam glas. **Gomboc Jožef. Večeslavci.** Dobili 5 Din. i Vam poslali za to življenje Bl. Trežike. Če bi drugo želeli, obvestite nas. **A. Horvat. Chicago.** Nazaj prišle Novine Martina Prša 1039. N. Franklin Str. — Naznanite nam novi naslov. **Krog. 86.** Živinozdravnik more potrditi slučaj kuge, občina pa siromaštvo. Oboje se pridene k prošnji za podporo, štera se pošlje na poljedelsko ministerstvo. **Talijan Štefana mati. Bakovci.** Občina more dati svedočanstvo, ka je sin l. 1900 rofen i ka je že nekaj služo v prejšnjaj vojski. To nam dopošljite z stresom sinovim vred. **P. I. Sl. Brod.** Od Vas nikšega pisma nismo dobili.

MALI OGLASI

Iščem dva vajenca (naša) Šebjan Mihal, kovač, v M. Soboti. Zglašite se pri meni.

Eden dečko se za učenca gori sprime pri Josip Gerenceri, trgovci z mešanim blagom v Dobrovniki.

Što ne verje, naj poskuši,

da jako dosta penez prihrani, če kúpi:
cement, vapno, deske,

late, tesan les, traverze, pleh, cveke, cementne rone, vse priprave za študente itd. pri
V. BRATINA, KRIŽEVCI pri Ljutomeri.
(Lotmerki.)

SLOVENSKA BANKA

podružnica Dolnja Lendava

plača najbolje

dolarje in zlate peneze.

Podpirajte Novine!